

BÁGER GUSZTÁV

Beteg a Hold

Egy gondolat motoszka a fejemben, eredeti, eddig még rejtett, elbújt reflexió. De mihelyst világra jött, fikciósá merevedett: formát kapott és keretet. Benne volt az eredendő bűn. Te voltál benne, mint trófea. Mint jel. Épp egy poharat mostam el a konyhában, amikor megfogtad a kezem. Letettem mindent, kimentem veled a kertbe és eltűnődtünk. Ennek volt az ideje. Van, amikor nem tudunk csodálkozni, mert annyira gondolati az együttlétünk, hogy féken tartja az ösztönöket. A zöldpatinás tetőkre mutattál, a sárgaréz lemezekre, amiken megtört a napfény. Nézd a Holdat, Gusztáv, véreset hányt a templom tetéjére. De hát nappal van, kincsem, hercegnóm. Ne ragaszkodj a realitáshoz, mondtad, jusson eszedbe, mi a víz alatt ismerkedtünk meg, az óceánban, mint két kagyló. Két igazgyöngy? Kérdeztem rá. Nem, élcelődöttél, két kutya-gumi. Hja! Ocsúdтам föl. Akkor tényleg orvoshoz kell vinni a Holdadat, mert nem is a gyomra készült ki, hanem a bokája. Végre kezdesz érteni, folytattad. És három napig voltál a vágyam királynője. Majd a negyedik nap eszembe jutott egy félbehagyott algebrafeladat.

Golyóscsapágy

Csörötnék. A csillárok csilingelnek. Kimegyünk megnézni a gödröt. Elered az eső. A tektonika szomjas, mondja nagymama. Leöblíti a föld, amit megevett. Sajat magát eszi meg, teszi hozzá anyám. Akkor mi, gyerekek, kimegyünk titokban a domb végéhez, s a mélyedésbe bújunk. Megnézzük, mitől olyan mély az éj. A zseblámpa fényében pockok cikáznak. Akkor a Pisti talál egy kerek vasat. Lemossuk a kútnál, alig rozsdás. Egy helyes kis golyóscsapágy, még lehet forgatni. Pisti szerint a Föld másik feléről hullt ide, egy amerikai Cadillac-roncs belsejéből. Másnap nekem adja. Megunta a meséjét. Csinalok neki fadobozt, abba teszem. Öntök rá étolajat, ne felejtsem forogni nekem, ha beszerelem majd a kocsimba. Ha megkapom az Örökkévaló ajándékát, amit álomban ígért. Egy szekrény nagyságú üvegkifli lesz az úrhajóm. Hurrá, mondja Pisti, amikor ismét a gödörben guggolunk, és újságolom neki az álmom. Lehet-e a hadsegéd. Hogyne lehetne. Akkor megint ömleni kezd az eső, de még idejében kimászunk. Pisti még egyet talál. Szkarabeusznak hívja.